

МИ СИЛЬНІ ЛЮБОВ'Ю ДО УКРАЇНИ
(про роботу секції «Українознавство» на 76-ій загальноуніверситетській студентській науковій конференції «Досягнення сучасної медицини»)

Нещодавно в університеті відбулася 76-а загальноуніверситетська студентська конференція **«Досягнення сучасної медицини»**, на якій вперше за її історію працювала секція **«Українознавство»**.

До уваги слухачів було подано **18 доповідей**, які тематично висвітлювали проблематику з україністики в аспектах: «Україна – історія, держава, суспільство», «Україна – мова», «Україна – культура».

Про одну із могутніх постатей ХХ століття, що мала надзвичайний авторитет та вплив на українську історію і культуру, - Андрея Шептицького, його жертовну меценатську діяльність щодо заснування у Львові медичних установ для незаможних верств населення, йшлося у доповіді **Олега Данилюка**. Присутні застановилися на тому, що фундація і діяльність благодійного закладу «Народна лікарня» - це гарний приклад безкорисливого служіння українських лікарів своєму народові. Це той випадок, коли любов до України має вияв не лише до глибини серця, а й до «глибини власної кишені». Розвиток соціальної інфраструктури в Східній Галичині у 1918-1923 рр. у колі уваги **Мирослави Федюк**. Студентка зазначила, що в цей період відкриваються україномовні школи, створюються санітарні служби та відділи, відкриваються нові медичні заклади. **Христина Семенків і Оріся Васишин** зосередилися на утворенні та діяльності УПА на Сокольщині. Адже «детальне її вивчення дає змогу відтворити і зберегти ті

аспекти повстанського руху, які так вправно намагався знищити тогочасний панівний режим». А без цих знань неможливо стати гідним громадянином нашої держави.

Свого часу німецький філософ і лінгвіст Вільгельм Гумбольдт писав: «Рушієм національного є дух, а екзистенцією духу є мова». Тож не дивно, що низка розвідок була покликана з'ясувати роль мови у формуванні і пізнанні України та українства загалом. Зокрема **Орися Василюшин** сконцентрувала увагу на ролі слова у формуванні української єдності. Дослідниця студіює новотвори, народжені Революцією на Майдані і подіями в Криму та на Донбасі. Питання ролі української мови в процесі націодержавотворення заактуалізоване у розвідці **Тетяни Лопатинської**, котра слушно стверджує: «Саме мова об'єднує народ і вирізняє його з-поміж інших народів. Спільність мови, культури і самосвідомості є суттєвими ознаками, що формують етноменталітет українців».

Окремим аспектам українського професійного мовлення майбутніх лікарів були присвячені доповіді **Мар'яни Ільченко** «Лексико-семантичні бар'єри у спілкуванні між лікарем і пацієнтом (на прикладі діалектних назв частин тіла і внутрішніх органів людини)», **Марії Коцуровської** «Діалектизми тематичної групи «Медицина» та їх уживання в усному мовленні пацієнтів», **Божени Шершунь** «Абревіація в медичній терміносистемі». У виступі «Медичні терміни крізь призму українськості» **Ірина Вербенець** справедливо підкреслила, що останнім часом простежується піднесення щодо вивчення витоків медичної термінології на власне українському підґрунті. Як відомо, у 30-і роки ХХ століття чимало спеціальної лексики, яка була утворена на національній основі, була вилучена зі словників, а її вживання було заборонено. За сучасних умов звільнення від ідеологічного тиску ці штучно створені перешкоди зникли і до мовного обігу повернулися колись «репресовані» слова».

Свої наукові зацікавлення **Анастасія Бутрак** утілила у темі «Топоніміка Львівщини (на прикладі назви села Зимна Вода)». Доповідач слушно наголосила: «самоідентифікація українця ускладнена тим, що сьогоденне інформаційне поле в Україні позначене присутністю різних моделей історичної пам'яті (української, польської, австро-угорської, російської, радянської). Під владою яких би імперій не була українська земля, все ж вона увібрала в себе етнічну своєрідність українців і репрезентує своєрідність і неповторність рідної культури». Цікаву доповідь про топоніміку Древлянського краю, що на Житомирщині, репрезентувала **Ірина Кліщ**, довівши фактичним матеріалом давність походження української мови.

Любов'ю і небайдужістю до історії рідного краю були сповнені виступи **Андрія Сурана** «Лексико-фраземні особливості мови повісті Івана Чендея «Іван», **Соломії Волкової** «Про красу української мови», **Станіслава Хомина** «Донеччино моя» (на прикладі мовотворчості Володимира Сосюри)», **Марії Кузейків** «Бойківський говір». Про суржик як нагальну мовну проблему йшлося у виступі **Святослава Шкірка**, який через мережу Інтернет поширює з-поміж молоді ідеї про чистоту мовлення як ознаку нової якості мислення сучасного українця. Усім присутнім студент запропонував розроблену ним Пам'ятку свідомого українця. Яскрава сторінка засідання - виступ чужоземної студентки із Болгарії **Петі Кашукеевої** про мовні реалії, зв'язок мови і культури.

У сучасних соціально-політичних умовах нашої державності особливої актуальності набуває таке поняття, як історична пам'ять. Чи є у світі нація, історію, культуру, мову якої б так нищили, шматували, пригнічували, а вона попри все «поставала б до життя, як Фенікс з попелу, народжувала нову еліту, знаходила сили для самоствердження»? Упродовж багатьох років бездержавності українці працювали лікарями, як правило, без згадки про ім'я рідного народу. Історія України – наука, яка повертає пам'ять і сповнює серце гордості і любові за рідну землю. Чи потрібно майбутньому лікареві вивчати історію, мову, культуру? Як засвідчили доповіді студентів, саме ці знання є фундаментом, без яких формування **фахівця-патріота України** є неможливим.

Варто подякувати людям, які доклали чимало зусиль, аби Свято студентської науки відбулося: ректорові університету член-кор. НАМН України проф. Зіменковському Борису Семеновичу, керівникові СНТ проф. Масній Зоряні Зиновіївні, викладачам-наставникам доц. Черкес Надії Дмитрівні, доц. Єщенко Тетяні Анатоліївні, доц. Божко Наталі Миронівні, доц. Пасіцькій Оксані Ігорівні, к.і.н. Мельник Вірі Михайлівні, ст. викл. Чикайло Ігорю Володимировичу, викл. Іщук Наталі Василівні, головуєчим засідання Оксані Бойчук, Мар'янові Гладкому і всім студентам-доповідачам.

Тож наступного року запрошуємо до участі у роботі секції **«УКРАЇНОЗНАВСТВО»!** Сподіваємося, що розпочата традиція продовжиться і надалі. Адже «наука – це шляхетність вишу... Це його душа; це той принцип, що сповнює університетське життя змістом..» (Хосе Ортега-і-Гассет). А яким буде той зміст, залежить від кожного з нас.